

Portrettintervju av MR. BORDTENNIS, Jan Zeiffert

Skrevet av Egil Hauge

Vet dere hvorfor Jan Zeiffert (66) noen ganger bruker cowboyhatt?
Kan du etter denne artikkelen fortelle hvordan pop corn kom til Norge?
Er dere kjent med Jan's kontakt med Oslo's underverden?
Vet dere hvordan ping pong eventyret startet for Mr. Bordtennis osv.?
Da inviteres du til å lese videre.

Treffer Jan på Lorry

Skribenten møter Jan på for mange den velkjente restauranten Lorry i Oslo, kjent for alle sine ølmerker. Denne gangen blir vi servert Farris. Undertegnede skal skrive litt om Mr. Bordtennis, og noterer ivrig ned på papiret mens Jan forteller sin livshistorie. Det blir omtrent som en utdypet CV.

Faren, moren og enebarnet Jan

Jan er født på Rikshospitalet i Oslo i 1949, og er enebarn. Far Reidar var skredder og mor Karen var akademiker, som livnærte seg fra forskjellige yrker. Det er verdt å merke seg at Jan har bodd på samme tomt (men i to forskjellige hus) på Jar i Akershus i alle år, foruten de årene han som ung bodde i USA. Eldste sønnen Kenneth har nå overtatt huset som ble bygd av bestefaren, nabohuset til Jan og kona Bente.

Amerika

I 1955 tok familien et valg som skulle få stor betydning for alle 3, de tok fraktbåten "Texas" tilhørende Wilhelm Wilhelmsens Rederi over Atlanteren til Amerika.

Båten kunne bare ta med seg 12 passasjerer. I første omgang var det ment som en ferietur til Florida for å besøke onkelen til faren. De leide ut huset før de reiste, så de hadde nok gardert seg og sett mulighetene for et godt

liv "over there". Etter en tid reiste noen svenske venner og familien Zeiffert til Minnesota. Faren startet en butikk som solgte målsøm og dresser på bestilling, i tillegg til norske lusekofter. Moren som tidligere hadde hatt en stilling hos Televerket i Oslo fikk flere oppdrag med korrekturlesing for et tidsskrift a la "Det Beste". Hun hadde også flere strøjobber, som for eksempel sjokoladepakking. Familien var helt avhengig av inntekter, og i starten fikk de ordnet seg med en liten leilighet. Senere etablerte de seg i et hus, og i kjelleren plasserte far Reidar et bordtennisbord. Verken far eller sønn hadde tatt i en bordtennisracket tidligere, så dette ble en ny opplevelse og starten på et voldsomt engasjement for yngstemann i huset. I Minnesota fikk Jan raskt noen nabogutter som venner, det var lite med jenter i området. Det er nok få som vil kalle Jan beskjeden i dag, men han var svært forsiktig når det gjaldt andre mennesker og ikke minst det andre kjønn den gang.

Popcornsuksess i Norge

Familien Zeiffert sendte prøvepakker med popcorn og bruksanvisning til Myhre dagligvarer på Stabæk, en tidligere nabo. De tok raskt inn popcorn i varesortimentet. Det er ganske så forståelig at dette raskt ble utrolig populært. Det er jo morsomt å tenke på at nordmennene i starten først tok på syltetøy og blandet dette med melk, det måtte derfor forklares hvordan popcorn framsto best.

Først ferie til Norge med Stavangerfjord, deretter til nord for godt

1 1960 var feriemålet motsatt, det var Bærum og Norge for å vurdere USA eller Norge som neste etappe i livet. Etter to år til, i 1962, returnerte familien for godt til Norge.

Jan startet opp i 6.klasse på Jar, realskolen og gymnas (5 år) gjennomførte han med glans på hhv. Nadderud og Eikeli gymnas. Nadderud gymnas var kun noen Moelven brakker og en midlertidig skole.

Tre år på Oslo Tekniske skole (ingeniørhøyskolen)

Etter realartium (videregående skole) var ingeniørhøyskolen neste stoppested. Foruten tekniske fag og interesse viste deg seg at skolen hadde bordtennisbord i kjelleren. Fire-fem av gutta inkludert Jan spilte stort sett i alle friminutt gjennom disse årene. Lærermesteren var kameraten Kjell Gulbrandsen som hadde spilt litt aktiv bordtennis.

Militærtjenesten på Onsrud leir utenfor Jessheim

Mens det omtrent hadde vært "non stop" med bordtennis på høyskolen ble det lite av det gjennom militærtjenesten det ene året det varte. Han hadde fått et par års utsettelse grunnet skolegang. I denne perioden fikk jentene Jans fokus. Utestedene Kjellern, Terrassen samt samfunnshuset på

Gardermoen med levende musikk og det hele ble besøkt så ofte som mulig. En av gutta som hadde bil passet på å hente jenter til festene og dans med de grønnkledde. Den nå sosiale Jan hadde et flott år og ble kjent med mange forskjellige personer og dialekter fra hele landet, nesten a la Stomperud.

Giftet med Bente

Rett etter militærtjenesten giftet Jan seg med Bente, og de har holdt i sammen i vel 40 år nå.

Televerket, jobb og bordtennis

Som sin mor startet Jan sin karriere i Televerket, og året var 1972. Her jobbet Jan med et prosjekt for å registrere kabler på data. Da startet også digitaliseringen av kabel- og kanalnett i på landsbasis i Norge, og enorme mengder av data skulle registreres. Tidligere måtte det metallsøk til for å lete etter kabler ved graving og lignende.

I kjelleren i Kongens gate ble ofte et tilholdssted for Jan og mange bedriftsspillere gjennom tiår. I dette trimrommet sto det permanent fire flotte bordtennisbord.

Det var Knut Bjørseth som først involverte Jan i bordtennismiljøet. Knut ringte både Jan Zeiffert og Jan Gulbrandsen for å få dem med på bedriftskamp mot NEBB.

Med to mann vant Televerket 7-3 i debuten til Mr. Bordtennis.

Jan ble også fort kjent med Kjell Hansen og Oddvar Høyjord (som nå bor i Porsgrunn), og sparret så ofte som mulig med dem i trimrommet. På den tiden var eminente Karin Stokke leder av Televerkets Idrettslag, og det var stor aktivitet og oppsving i gruppa på denne tiden. Andre som var i dette miljøet var blant annet ildsjelen Knut Skjerping, Thorbjørn Madsen og fargerike Øistein Mørk (Oslo Telefonanlegg/OTA). Skiensturene og uoffisielt NM i bedriftsbordtennis var blant høydepunktene i mange år.

Senere da Steinar Paulsen ble med på bedriftslaget til Telenor i sammen med Jan Gulbrandsen og Mr. Bordtennis gikk de raskt opp fra 4. til 1.divisjon. Steinar var en dyktig bordtennisspiller som også hadde en inkluderende personlighet. Det er blitt verdsatt av Telenor og av hele bordtennismiljøet i Norge.

Oslo Telefonanlegg/OTA og litt om Oslo's underverden

Jan jobbet også en fase for Teledirektoratet med kabler i regi av OTA, Oslo Distrikt, kartverket og planavdelingen der. Jan forteller entusiastisk at det er bygd over 100 støpte brønner i Oslo som har et stort gatenett/kanaler av rør under bakken, tilsvarende kloakkanlegg uten kloakk. Når det kommer

statsbesøk eller lignende må kumlokkene plomberes. Ellers i landet er kabelnettet enten gravd ned eller hengt opp i stolper.

Møte med Bærum Bordtennisklubb i 1987

For å rekruttere flere medlemmer til den nye Lommedalshallen delte Bærum BTK ut løpesedler. Sønnene Kenneth (1975) og Richard (1981) ble med pappa Jan til hallen. Kenneth som da var ca. 11 -12 år ble raskt bitt av basillen, og grunnet skade i judoen ble det fokus på bordtennis for unggutten. "Kråka" (Jan husker ikke navnet) var primus motor i starten og året etter var Werner Muller leder av klubben. Her trente de med Knut Skjerping, Susumu Kaneko, Tim Holmvik, Zvonko Ziladji, Ulf Kjelleberg, Geir Larsen, Kjell Jemterud, Bjørn Bjerke med flere.

Fra venstre Ulf Kjelleberg, Jan Zeiffert og Werner Muller

I 1990 overtok Jan som formann og fikk god støtte som han alltid har satt stor pris på fra Knut Skjerping. For øvrig var Jens Disington til stor støtte for utviklingen av Bærum BTK. Jens var ansatt i Oslo og Akershus Bordtenniskrets noen år, og i en sammenfallende periode var Jan Z. styreleder i den samme Kretsen.

Bærum BTK trente først i Lommedalshallen. Jan glemmer ikke at vaktmesteren var spesielt engstelig for parketten. Han plasserte derfor gummiplater under bordbena, som hadde bieffekten med dårlig sprett for bordtennisballene. Så fikk de innpass i Lesterudhallen, som var spesialbygd for ballidretter, og som har god plass for åtte bordtennisbord. Her trente de i flere år. Et år kom søknadsskjemaet om halleie til Werner Muller når han var på ferie, og siden fristen var gått ut når de svarte mistet de halltiden.

Fra Bærum BTK til Kjelsås BTK

På den tiden hadde Kjelsås BTK og Lynild BTK felles treningstid på Idrettshøyskolen på Sogn. Det var Petter Wessel som koblet Jan & Co. med Kjelsås gjengen. Her trente ex-spillerne fra Bærum BTK blant mange til Bjølsenhallen åpnet. Da fikk Kjelsås BTK nye og gode treningsforhold på ni bord. Stort sett var det omtrent 20 voksne spillere på treningene. Sønnen Kenneth er et bevis på at treningsvilje og iver gir framgang. I tillegg fikk han med flere gode tips av trener Tom Johansen i denne perioden. Odd Wold var/er primus motor for bordtennisskolen for barn i Kjelsås BTK.

Fornbuhallen, etableringen og nye muligheter

Norges Bordtennisforbund med Svenn-Erik Nordby i spissen sto på for å få en ny bordtennishall i Bærum, og i starten var hall på Rud svært aktuelt. Telenor Arena var et annet alternativ, likevel ble denne løsningen for stor belastning økonomisk og plassen kunne i tillegg bli begrenset. Dermed utpekte Storøya Grendesenter seg til å bli Stiga Nasjonale Bordtennissenter, og selve eventyret der startet i juli 2008. I utgangspunktet skulle NBTF stå som eier av hallen. Kommunen ønsket også eierskapet, da skolen er en del av kommunen. Dette ble løst med at NBTF er ubetinget leietager og har forhåndsbetalt leie i 40 år.

Fornebu BTK og Mr. Bordtennis

Våren 2013 og etter fem år som styreleder for Fornebu BTK overleverte Jan stafettpinnen til Ole Christian Jacobsen. Fra april i år (2016) er det Marianne Troppen som er "skipper". Hun var allrounder i styret i det foregående året også.

I selve bordtennishallen i underetasjen står det 12 permanente bord samt at åtte bord er lagret i utstyrsrommet klar til bruk for arrangementer i idrettshallen på bakkeplan med tribuner og det hele. Per i dag har klubben litt i underkant av 200 medlemmer, og over 50 barn var med på bordtennisskolen og aktiviteter i sesongen 2015/2016. Fra sesongen 2016/2017 stiller Fornebu BTK med to lag i 1.divisjon, et lag i 2.divisjon og tre lag i 3.divisjon. Jens Th. Jensen er en pådriver og koordinerer lagene i serien.

Selv trener Jan nå bordtennis ca tre ganger i uka. Og i enormt mange helger (det er bare å telle) har Jan ønsket spillere velkommen til forskjellige arrangementer i Fornbuhallen. Han er like opptatt av å arrangere rikelig med turneringer for barn og ungdom med god premiering som seriespill for voksne. Det er vel på den måten veldig mange har blitt kjent med selve Mr. Bordtennis, Jan Zeiffert. Og i et nytt liv ville han valgt bordtennis som lidenskap på ny sier han stolt. For øvrig er klubbnavnet Bærum BTK ledig om noen har lyst til å starte opp. På lørdager må ikke Jan forstyrres for da kobler han ut bordtennis og følger med på Bonanza på fjernsynet..

Hatten av

Rett før vi går, tar Jan av seg cowboyhatten (han har ti forskjellige slike) for høflig å ta farvel for denne gangen. Cowboyhattene er et av varemerkene til Jan, og er en del av kulturarven fra tiden hans i Minnesota. Mr. Bordtennis ble også tildelt hedersprisen årets veteran fra NBTF under veteran NM i Sarpsborg i månedsskiftet april/mai 2016. Og da tar skribenten også hatten av for Jan på vegne av hans bordtennisvenner i hele Norge. Og over 40 års engasjement fortsetter, bordtennis er jo lidenskapen til Jan.